N°. 14. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van *Donderdag* den 17den Februarij.

SURINAME.

Paramaribo, *den* 15 *Februarij* 1831. In eene particuliere brief van *Barbados* dd. 11 Augustus 1830, lezen wij deze merkwaardige zinsnede:

» Het eenigste nieuws van aanbelang, » (voor welkers echtheid ik echter niet » insta) wat ik UEd. van hier kan mededeelen, is, dat zekeren Med. Doctor steward genaamd, een middel heeft gevonden tegen de *Lepra* of *Boasi*. De » heer steward heeft aan de regering van » dit eiland een rekest gepresenteerd, verzoekende aan hem een stuk gronds aan » het west-einde van dit eiland te willen » afstaan, ten einde daarop een hospitaal » te mogen houwen, voor hun, welke met » deze noodlottige ziekte besmet zijn."

Met geen gering genoegen lazen wij dienaangaande in eene latere brief van *Barbados*, gedateerd den 31 December 1830: » Aangaande het vroeger aan UEd., betrekkelijk de uitvinding van docter steward medegedeelde, is de waarheid, van » middelen tegen de *Boasi* te hebben gevonden, nader bevestigd geworden; hebbende reeds eene groote hoeveelheid lijders van die ongelukkige ziekte genezen, » en ik twijfel geenzins, dat hij, door deze » belangrijke ontdekking, behalve de dankbare erkentenis van het geheele menschdom, binnen korten tijd een groot fortuin zoude kunnen maken, ware het niet » dat dit laatste bij zijn edelaardige menschlievend karakter, door hem op te geringen » prijs werdt gesteld."

Deze zoo belangrijke mededeelingen, achten wij van te veel aanbelang, dan dat wij dezelve tot volkomene bevestiging daarvan zouden mogen achter houden; — wenschende weldra het genoegen te mogen hebben, de bevestiging hiervan aan ons geacht publiek te kunnen bekend maken; doordien wij trachten zullen van den heer steward zelve, dienaangaande nadere berigten te ontvangen.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 12den dezer, het Schip *Amsterdam*, Kapt. C. Abrahamsz Jr., van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 11den, de Nd. Am. Brik *Pactolus*, Kapt. J. F. Safford, naar Salem; lading: 160 vaten Malassie.

Den 14den, het Schip *Suriname*, Kapt. W. Landsaat, naar Amsterdam; lading: 375 vaten Suiker, 51 balen schoone en 2 dito vuile Katoen, en 261 pond Lood.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's Hertogenbosch, 9 *December*. In den laten avond van den 7den dezer is een zeker aantal gewapende opstandelingen over de grenzen gekomen; heeft hetzelve de uitgangen van het dorp Hilvarenbeek bezet, en hebben drie uit den hoop zich in het dorp begeven. Het eerst zijn deze roovers in het huis gebroken van een slagter van de israëlitische eeredienst, en hebben zij zich in hetzelve meester gemaakt van al het geld, 't welk zij aldaar vonden. Daarna hebben zij zich vervoegd ten huize van den algemeen geachten, hoogbejaarden hervormden predikant *van Heusden*, en van denzelven honderd guldens gevorderd, voorgevende, dat zij, geene betaling van hunne opperhoofden ontvangende, gemagtigd waren, om bij de hollandsch gezinde ingezetenen buit te maken. Op de betuiging, dat men geene honderd guldens in huis had, dwongen zij, onder de zwaarste bedreigingen, en met de dochter des huizes het geweer op de borst te zetten, de bewoners, om kamers, kisten en kassen open te sluiten, en noodzaakten zij, geen geld vindende, hen om dat gene, 't welk zij bij zich hadden, af te geven. Daarna zijn zij weder naar het huis van den genoemden slagter getrokken, en hebben zij, hetzelve gesloten vindende, een paar geweerschoten daarin gelost, waardoor de hoog-bejaarde bewoner aan het hoofd gekwetst is geworden.

Zoodra dit bekend werd, zijn eenige onzer troepen naar Hilvarenbeek gezonden, doch de muitelingen waren des nachts reeds weder naar het antwerpsche grondgebied geweken. Het zal geenszins aan een scherp onderzoek ontbreken, in hoe verre de ingezetenen van Hilvarenbeek de opstandelingen in dezen hebben ondersteund.

— De linie onzer troepen strekt zich uit van Tilburg, over Alphen, Chaam, Rijsbergen enz. tot Rozendaal. Te Tilburg heeft men in eenen herberg eenen oproerkreet doen hooren, en daarbij een kurassier mishandeld, doch de vermoedelijke daders zijn gevat, en geboeid herwaarts gebragt.

— Het schijnt, dat het leger der muitelingen, gezegd *van de Maas*, te voren gecommandeerd door *Daine*, thans in andere handen is overgegaan; immers men verneemt, dat zekere *de Tieken de Terheve*, zich noemende bevelhebber van het leger van dien naam, eene proclamatie heeft uitgevaardigd aan de inwoners van het district Hesbaije en van Limburg, waarin hij hen gelast, om, bij aldien de koninklijke troepen den wapenstilstand mogten verbreken, zich onverwijld met al zulk wapentuig, als zij meester konde worden, dorschvlegels niet uitgezonderd, bij hem te Hasselt te vervoegen, ten einde den vijand te keer te gaan. — Tot dus verre is de wapenschorsing alleen van de zijde der muitelingen verbroken; — de koninklijke troepen, bij welke krijgstucht wordt in acht genomen, veroorloven zich dergelijke misdrijven niet.

Den 12den November. Naar men verneemt bevinden zich in Venlo 12 à 1500 muitelingen, welke, tijdens den togt van den hertog van *Saxen Weimar* naar Maastricht, eerstgenoemde vesting zoo veel mogelijk in staat van tegenweer hebben gebragt, doch welke nog kort geleden groot gebrek hadden aan de onontbeerlijkste kleeding. Zij waren steeds bij de ingezetenen gehuisvest, en moesten door dezelve worden gevoegd. *Melinet* bevond zich met zijn corps, ten getale van eenige honderd man, te Roermond. Bij dit corps was eene compagnie, bekend onder den naam van londensche vrijwilligers; hetzelve was echter bijna geheel uit Belgen zamengesteld, en het was vrij zeker, dat de manschap niet van engelsch geld voorzien was. *Pontécoulant* was laatstelijk, voor zijnen persoon, te Hasselt, doch, zoo het scheen, geheel zonder troepen. Zijn legioen is gaande weg gesmolten, en de genoemde bevelhebber, die nog niet lang geleden de inwoners van Brugge, op eigen gezag, met den dood bedreigde, wordt thans in Belgie van verschillende zijden aangerand, en niet weinig gehavend. — Al deze benden schijnen te behooren tot het zoogenaamde leger van de Maas, thans onder bevel van een generaal *de Tieken de Terhove*. Volgens een der luiksche bladen heeft hij den 9den troepen in Tongeren in oogenschouw genomen, en wel, gelijk dit blad denkelijk zeer overdreven opgeeft, ten getale van 3,000 man. Welke deze troepen waren, wordt niet gemeld; het genoemde blad bepaalt zich bij de verzekering, dat hunne houding merkwaardig was. (*Haarl. Courant.*)

FRANKRIJK.

Parijs, 3 *December*. Gisteren is op de beurs het gerucht verspreid, dat er eene *offensive* en *defensive alliantie* tusschen Engeland en Frankrijk gesloten was. Een ministerieel blad zegt heden, dat nog geen zoodanig traktaat gesloten is; maar dat misschien wel eenige denkbeelden, welke er toe leiden kunnen, zullen zijn voorgedragen. Het voegt er bij: » het plan van een naauw verbond tusschen Frankrijk en Engeland is altijd in de gedachten geweest van mannen, die groote staatkundige inzigten hadden. Sedert lang heeft men gezegd, dat, zoo de beide natien zich verstaan konden, zij de meesteressen van de wereld zouden worden. De alliantie zou gewis de drie mogendheden, welke zich de heerschappij van Europa hebben toegeëigend, zeer mishagen. Onze vloten zouden zoo doende, in geval van oorlog, ruim baan hebben om in de Oostzee, de Middellandsche- en de Noordzeeën te kruissen, alsmede om, des noods, troepen op onderscheidene afleidingspunten te ontschepen, zoo als in Hanover tegen Pruissen, terwijl men die mogendheid te gelijker tijd aan den Rijn zou aanvallen; en in Italie, om dit land tegen Oostenrijk in opstand te brengen. (*Arnh. Courant.*)

DUITSCHLAND.

Berlijn, 6 *December*. De russische maarschalk *Diebitsch* is naar Petersburg vertrokken.

Den 29sten November is in Warschau een bedenkelijke volksopstand uitgebroken, zoo het heet, ter zake van misbruiken, welke verscheidene ambtenaren zich zouden hebben veroorloofd. De onlusten zijn begonnen in de militaire school, alwaar de jonge lieden tegen hunne overheden zijn opgestaan, en dadelijk hulp hebben erlangd van de zijde van eenige compagnien poolsche militairen. De menigte heeft zich spoedig daarbij gevoegd; het arsenaal opengebroken, en zich gewapend; — en een deel der poolsche troepen heeft dit voorbeeld gevolgd. — Andere troepen, en inzonderheid het lithausche garde-regiment, hebben tegenstand geboden, en in den nacht is scherp gevochten. Men noemt een vrij groot aantal generaals, die bij deze gevechten zijn gesneuveld, en onder dezelve den minister van oorlog *Hawke*, alsmede den vice-president *Lubowidski*; vorst *Potocki* is gevaarlijk gewond; — anderen hebben zich overgegeven; weder anderen zijn gevangen genomen.

Den 30sten hebben daarop de ministers *Sobolewski* en *Lubecki*, in naam des Keizers van Rusland, als Koning van Polen, eene regering-commissie benoemd. Dien dag heeft de menigte zich meer en meer gewapend, en hebben verscheidene poolsche regiments-commandanten nog vruchtelooze pogingen aangewend, om de orde te herstellen, doch zijn de meeste daarbij gesneuveld.

De nationale russische troepen hebben zich dien dag rustig gedragen, en zijn in den namiddag, met het poolsche regiment garde-jagers te paard, afgetrokken. Men heeft alstoen eene soort van burgerwacht ingesteld, en al de verdere poolsche troepen naar Warschau ontboden.

Den volgenden dag heeft de menigte haar misnoegen te kennen gegeven, wegens de zamenstelling van de regeringscommissie, en is dezelve veranderd, zoodanig dat zij laatstelijk bestond uit vorst *Czartorinski*, vorst *Radzivill*, graaf *Pac*, de heeren *Kochanowski*, *Niemcewicz*; generaals *Chlopicki*, *Dombowski*, graaf *Ostrowski*, en den heer *Lelewel*.

De opstandelingen hebben getracht zich van den persoon van den grootvorst *Konstantijn* meester te maken, doch deze had in tijds het paleis van Belvedere verlaten. Men begrootte het aantal troepen, met welke hij uit Warschau was getrokken, op 9000 man. — Het nieuw ingesteld ge-

zag vaardigt zijne bevelen uit, namens Z. M. den Keizer van Rusland, Koning van Polen, en heeft ook eene bezending naar Petersburg gezonden.

BERLIJN, 11 *December*. – Onze *Staats-Courant* deelt een berigt mede uit Krakau, van den 6den dezer, waarin omtrent de jongste gebeurtenissen in Polen, onder andere, de volgende merkwaardige bijzonderheden voorkomen:

»Het is genoegzaam zeker, dat de uitbarsting der revolutie te Warschau niet het gevolg is geweest van eene zich over het geheele koningrijk uitstrekkende zamenzwering; de zamenspanning bepaalde zich veeleer slechts tot eenige heethoofden in Warschau, die deels tot de studerende jeugd, deels tot de zoogenaamde onder-officiers-school behoorden; de opstand zoude, gelijk men van verscheidene kanten verzekert, in zijne geboorte hebben kunnen gesmoord worden, zoo men slechts krachtige middelen dadelijk bij de hand had gehad. Reeds in het begin der vorige maand had men sporen van de zamenspanning ontdekt, welke men echter van te weinig belang achtte, om terstond afdoende maatregelen te nemen. Verscheidene verdachte personen, die in hechtenis genomen waren, ontkenden hardnekkig de misdadige inzigten, die men hun niet geheel zonder grond te laste legde; doch daar hunne eedgenooten vreesden, dat zij misschien binnen weinige dagen verraden zouden zijn, besloten zij hun plan vroeger, dan men eigelijk bepaald had, ten uitvoer te brengen.

»Den 29sten des avonds verstoutteden zich 16 studenten, aan wier hoofd zich twee lieden van de onder-officiers-school bevonden, om in het slot Belvedere binnen te dringen; deels van voren, deels van achteren het gebouw binnen tredende, staken zij de wachten overhoop, en zouden den grootvorst gevangen genomen hebben, zoo deze niet door eenen getrouwen bediende vaardig in een verborgen vertrek grtrokken was, van waar het hem, eer de muitelingen tot zijne schuilplaats waren doorgetrokken, gelukte naar de russische kazerne te ontsnappen, alwaar de weinige russische regimenten, die zich in dezelve bevonden, zich dadelijk als getrouwe soldaten om hunnen vorst schaarden.

»Ondertusschen verlieten de overige onder-officieren, ten getale van 200, het in de nabijheid van het slot Belvedere staande schoolgebouw; sloegen allarm, en trokkende volks-menigte, die zich in de straten vertoonde, met zich mede. Hoe grooter de hoop werd, zoo grooter werden ook de buitensporigheden, waaraan het gemeen zich schuldig maakte; de opstand van Warschau is door gruwelen gekenmerkt, waarmede die van de revolutie te Parijs en zelfs die van het oproer te Brussel in geene vergelijking kunnen gebragt worden; de razende menigte wreekte zich op de onmenschelijkste wijze aan de ongelukkigen, die zij voor hare onderdrukkers hield.

»Met behulp van twee bataillons van het 4de infanterie regiment gelukte het den muitelingen het tuighnis binnen te stormen, en eene volksmenigte, in wier handen elk wapen een verschrikkelijk werktuig werd, van sabels, pistolen en geweren te voorzien.

»Op den bloedigen avond volgde een evenschrikbarende nacht. Verscheidene Polen, die voor Russen werden aangezien, werden door hunne landslieden omgebragt, en het poolsche regiment van de jager-garde, gelijk ook een deel der infanterie-garde, welke corpsen niet dadelijk eene gemeene zaak met de opstandelingen maakten, werden even zoo vijandig behandeld, als de russische troepen die, voor de overmagt wijkende, de stad verlaten moesten.

»Den volgenden dag vormde zich wel een zoogenaamd provisioneel bewind, om aan de buitensporigheden paal en perk te stellen, doch hetzelve slaagde hierin niet; zoo, dat de stad ook dien dag aan al de gruwelen, waartoe eene toomelooze gewapende horde in staat is, ten prooi gegeven was. Eerst toen ook zelfs de aanzienlijke Polen hun leven en eigendom niet meer veilig achtteden, besloten die genen van hen, die den meesten invloed bezaten, het bewind te hulp te komen, en zoo vormde zich den 1sten December een nieuw bestuur, hetwelk er in slaagde, om eenige belhamers te laten vatten en gestreng te straffen.

»De buiten activiteit zijnde generaal *Chlopecki*, die zich in den spaanschen veldtogt roemrijk onderscheiden had, en nog bij de oude poolsche krijgslieden in groot aanzien stond, liet zich na herhaalde aanzoeken en lang dralen, bewegen, om het bevel der troepen op zich te nemen, doch niet anders, dan onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat hij hetzelve slechts in naam des Keizers en Konings zoude voeren. Door de krachtdadige maatregelen van dien veldheer, en door de ernstige medewerking der burgerwacht, die onverwijld opgerigt was, is de orde allengs hersteld. Niettegenstaande de buitensporigheid van allerhande aard, waaraan de menigte zich heeft schuldig gemaakt, heeft men bevonden, dat het koninklijke slot en het paleis niet geleden hebben; slechts de paarden waren van de stallen gehaald, en ook is, naar men verzekert, eene rijke russische krijgs-kas, vermist geworden; daarentegen zijn verscheidene huizen, die door Russen bewoond werden, geplunderd.

Spoedig werden onderscheidene clubs gevormd, waarin men woedend tegen de russische overheersching uitvoer. Het provisioneel bestuur, hetwelk reeds afgezanten naar den grootvorst *Konstantijn* afgevaardigd had, en op het punt stond, om met denzelven eene overeenkomst te treffen, werd hierin door die clubs verhinderd. Eenige van dezelver leden drongen in de vergaderzaal van het bestuur, en vorderden, dat men, met behulp der regimenten, die intusschen uit de provincien in de hoofdstad waren aangekomen, den grootvorst en de bij hem zijnde troepen zoude najjlen, en dezelve, zoo mogelijk, gezamenlijk gevangen nemen. De generaal *Chlopecki*, verontwaardigd over deze hevige taal, sprak met zoo veel ijver tegen de aanmatigingen dier heethoofden dat hij door eenen aanval van beroerte getroffen werd. Dit ongeval verwekte eene even zoo algemeene droefheid, als misnoegen tegen de toomelooze clubs, welke alzoo reeds dadelijk veel van hunne populariteit verloren hebben.

»Intusschen zag de grootvorst *Konstantijn*, door de tijdingen die men overtuigden, dat de hem vergezellende, getrouw geblevene poolsche troepen in groot gevaar waren, zich genoodzaakt ook deze benden, bestaande uit de garde-jagers te paard en de garde-infanterie, weg te zenden. Zij zijn te Warschau aangekomen, en hebben den eed van trouw in handen van het provisioneel bewind afgelegd; derzelver bevelhebbers, de generaals *Krasinski* en *Curnatowski*, hebben hun ontslag gevraagd en bekomen.

»De grootvorst heeft, volgens de laatste berigten, die men van hem en zijne geringe krijgsmagt bekomen heeft, de Weichsel, uithoofde van den reeds aangevangenen ijsgang, nog niet kunnen overtrekken. Men hoopt, dat men die overtogt nog op de eene of andere gunstige plaats zal gelukt zijn; zulks zoude, des te wenschelijker zijn, naardien men weten wil, dat zijne magt, die uit drie regimenten ruiterij en eenige weinige infanteristen bestaat, reeds gebrek begint te krijgen aan levensmiddelen, en dat eenige benden gewapende landlieden en verstrooide partijgangers dezelve omringen. De generaal *Chlopecki*, die reeds eenigzins van zijne onpasselijkheid hersteld, en laatstelijk tot *burgerlijken en militairen dictator* benoemd is, heeft echter, naar men wil, vast besloten, om den grootvorst den overgang over de Weichsel en den terugtogt naar het russische keizerrijk te verzekeren. Is dit werkelijk zoo, dan zoude nog niet alle hoop op eene volkomene herstelling der rust vervlogen zijn, want, hoe opgewonden de gemoederen ook mogen wezen, zoo heeft toch, naar luid van *zekere* berigten, het denkbeeld eener republiek nergens bijval gevonden. In tegendeel stemmen bijna alle tijdingen daarin overeen, dat, indien de bij Rusland ingelijfde poolsche provincien met het tegenwoordige koningrijk hereenigd werden, en de bestaande constitutie met naauwgezetheid werd ten uitvoer gebragt, de wenschen van alle verstandige lieden zich in den persoon des tegenwoordigen souvereins zouden vereenigen. Intusschen ziet het provisioneel bestuur zich genoopt, alle strijdkrachten bijeen te brengen; in het tuighuis heeft men, gelijk gezegd wordt, wapenen voor 100.000 man gevonden.

»Op aandrang van de clubs zijn naar die streken des lands, waar de opstand nog niet is uitgebarsten, afgevaardigden gezonden. In Warschau zelf worden dagelijks nog vele lieden, die men voor russische spionnen houdt, in hechtenis genomen, en, ofschoon de rust, wat het uitwendige aangaat, schijnbaar hersteld is, wordt toch de toekomst door het meerendeel der inwoners met groote angstvalligheid te gemoet gezien. De hemel geve, dat de Rijksdag, welke tegen den 18den dezer te zamengeroepen is, aan de verwachting, welke men van deszelfs regtschapenheid koestert, beantwoorde!"

(*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.